

DODATEK PARAFJALNY

Jednajte prunumeratorów
prasy katolickiej.

do TYGODNIKA „NIEDZIELA”
Parafia Wniebowzięcia Najświętszej Marji Panny.

Apostołem bądź,
nie tylko czytelnikiem.

Porządek nabożeństw
w Kościele Parafjalnym
Wnieb. Najśw. Marji Panny.

Niedziela V po Świątkach (14 lipca).

g. 6. Prymarja z nauką — ks. kan.
T. Jankowski.

g. 8. Msza św. z nauką — ks. kan.
T. Jankowski.

g. 10. Suma z kazaniem — ks. Mgr.
Brodziński.

g. 11,30. Msza św. — ks. Mgr. Bro-
dziński.

g. 16. Nieszpory — ks. kan. Jankowski.

Od g. 18-ej dnia 15 lipca do g. 18-ej
dnia 20 lipca, dyżury pełni ks. Łopaciński.

Komunikat.

Od dnia 5 lipca br. urlop wy-
poczynkowy rozpoczął ks. M. Jung.

Od niedzieli V po świątkach —
dnia 14 lipca br. w naszym Dodatku
Parafjalnym na każdą niedzielę bę-
dą drukowane artykuły niezwykle
interesujące katolików pod tytułem
„W obronie wiary” (odpowiedzi na
zarzuty).

Od Redakcji.

Zwracamy się do Sz. Abonentów z ser-
deczną prośbą, by byli łaskawi możliwie
za każdym razem wpłacać 10 gr. za ga-
zetkę, gdyż kolporterzy muszą często ze
swoich funduszów pokrywać zaległe opłaty,
bowiem w myśl umowy z naszą Admini-
stracją obowiązani są opłacać gazety po-
brane, a niektórzy z nich w krytycznych
warunkach materialnych się znajdują i z
trudem wielkim przychodzi im opłacać
kredytowane egzemplarze „Niedzieli”. —
10 gr. na tydzień to naprawdę mały wy-
datek, więc bardzo gorąco prosimy o nie-
zaleganie z opłatami u naszych kolporterów.

Drodzy w Chrystusie Panu Parafjanie.

Niedziela V po Świątkach.

Zabójstwo człowieka uchodziło
już u pogan za czyn karygodny, tem
więcej u żydów.

Natomiast gniew i nienawiść uwa-
żano za rzeczy dozwolone, zaś
zemstę według zasady, ząb za ząb,
oko za oko, nawet za czyn szlachetny
obowiązujący męża szlachetnego.

Innej doskonalszej sprawiedliwości
domaga się Zbawiciel.

Nie tylko zabójstwa zakazuje, ale-
wszystkiego co doń prowadzi, nie-
tylko w słowach, jak złorzeczeń
i wyzwick, ale nawet w myśli i uczu-
ciu. Jako z drobnego ziarnka wy-
rasta drzewo potężne, a z małej
iskierki wielki wybucha ogień, tak
początkiem i źródłem zabójstw i mor-
dów jest gniew, nienawiść, chęć
zemsty. I nie tylko Pan Jezus zakazu-
je tych grzechów, nie tylko wymienia
kary za nie, ale wyraźnie zaznacza,
że Bóg nie może przyjąć żadnej ofia-
ry, nie może wysłuchać żadnej
modlitwy pochodzącej z serca za-
gniewanego i mściwego. „Idź pierwej
pojednać się z bratem twoim” brzmi
jasny rozkaz Syna Bożego.

Tak często są modlitwy twoje
bezskuteczne?

Czy może dlatego?

Ewangelja dzisiaj wyraźnie
zawiera zawezwanie: Katolicy!
Stańcie się lepsi! Bogaćcie się w
cnoty! Niezadawajcie się tem, byś-
cie byli jako inni, lecz starajcie się,
byście byli lepsi! Lepsi, ofiarniejsi,
uczciwsi od żydów, protestantów, od
niewierzących. Niech wasza jałmużna
stanie się obfitsza! Wasze umartwie-
nie niech stanie się ofiarniejsze!
Unikajcie klótni! Nie włózczcie się
po sądach! Nie interesujcie się zbro-
dniami! To wszystko brudzi i bruka
wam dusze i to wszystko was cofa
z Nowego Testamentu do Starego.

Uchwibisz zatem w czemkolwiek
zaraz żałuj! Skrzywdzisz, zaraz
napraw! Raduj się, gdy zauważysz
że dusza twa lęka się i niepokoi bo
zaczynasz się wspinać w górę!
Boże dozwól, by sprawiedliwość mo-
ja stała się obfitująca.

Proboszcz.

W obronie wiary.

Odpowiedzi na zarzuty.

Boga niema!!!

Ba! Lecz w takim razie kto wpro-
wadził w ruch tę przeogromną ma-
chine, tak przemądrze zorganizowaną,
zwaną światem?

Lokomotywa sama przez się nie
rusza z miejsca pociągu, trzeba jej
maszynisty, opału, wody smarów
i wiele innych rzeczy. Mój zegarek
również nie, bo trzeba go nakręcać.

Mówić zaś, że świat powstał sam
przez się, może tylko taki człowiek,
który bez namysłu mi powie, że ze-
garek powstał sam przez się, bez
zegarmistrza, i że lokomotywa po-
wstała również sama przez się, bez
pracy nad nią majstrów.

Sam przez się! Nigdy nie widzia-
łem, by coś powstawało zupełnie
samo przez się; no a ty? Tem bar-
dziej nie widziałem ani razu takiego
człowieka, któryby dał coś, innej
osobie, czego sam nie posiadał, ani
też by uczynił go lepszym od siebie.
Artysta jest zawsze większy od naj-
większego swego arcydzieła. Widząc
zaś słońce, gwiazdy, ziemię, ludzi,
zwierzęta, najmniejsze owady i listek,
podziwiam ich piękno i przy całym
swoim rozumie wyznaję zupełną nie-
udolność do uczynienia czegoś tak
dobrego, choćby najmniejszą z tych
rzeczy. A ty, czy potrafisz? — Mówią
dalej: cały ten piękny wszechświat
nie powstał sam, zupełnie tak samo
jak zegarek czy lokomotywa; twórca
zaś, który go tak dobrze urządził,
musi być doskonały. Czybyś mógł
zaprzeczyć? On musi posiadać wspa-
niałą moc dla poruszenia gwiazd
i obracania ziemią. Nieprawdaż?

Ten Twórca musi posiadać nad-
zwyczajną wolę dla nadania praw—
ogólnych dla całości stworzeń, a tem
bardziej praw szczególnych regulu-
jących każdą otaczającą nas rzecz,
praw, które wykonywamy jedno po-
drugiem, i których poznanie z taką
radością nazywamy wiedzą!

Czyż nie mam słuszności? — On
jest nieskończenie wielki, bo wsze-
dzie są gwiazdy i corocznie dostrze-
gamy nowe, oddalone o wiele mil-
jonów mil od nas. On ma niesłycha-
ny rozum, bo nie mogą należycie
zrozumieć przyczyny każdej z ot-
aczających nas rzeczy i zarówno w

Zapisujcie się na stałych abonentów „Niedzieli” z „Dodatkiem Parafjalnym”.

całości stworzeń, jak i w każdym osobno, choćby naprzykład w ziarnku zboża, dostrzegam ślady najwyższego rozumu, rękę niezrównanego artysty. — A ty, czy rozumiesz? Czy wszystko rozumiesz?

Czybyś mógł mi choćby powiedzieć, czemu masz oczy na twarzy, a nie na grzbiecie? Czybyś sam, lub może twoi rodzice umieścili je właśnie tam, gdzie one być powinny? O! bardzo dobrze! sam przyznajesz, że rodzice nic tu zdziałać nie mogli, ty zaś tembardziej. Powiedz mi tedy, czy nie rozumnie postąpił Ten, który umieścił je gdzie potrzeba, byś mógł niemi patrzeć bez żadnego dla siebie kłopotu?

Zastanawiając się, mówię również: Ten Twórca jest dobry, bo żadne z jego stworzeń nie jest złe samo w sobie. Widząc zaś, że najmniejszy nic nie znaczący dla mnie owadek ma skrzydełka, nóżki i oczki, powiadam znowuż, że Ten Twórca wnika w najmnijšie nawet szczegóły; nad wszystkim czuwa i wszystkiemu dopomaga. Czyż nie prawda? Mówię też sobie, że jest on wszędzie obecny, bo wszędzie dostrzegam jednakowy porządek i prawa (naprzykład prawo ciężenia), zarówno w głębi ziemi, jak i w domu, zbudowanym na jej powierzchni lub na gwiazdach i słońcu.

Wszędzie widzę te prawa i stwierdzam, że każda rzecz martwa im stale ulega (rzezuony w górę kamień zawsze spada); że wszelkie stworzenie życiem obdarzone również ulega prawom zachowania życia (musi jeść i spożywać właściwe pokarmy); że wszelki rozum ma też swoje prawa, do których stosować się musi (np. rachować uważnie i prawidłowo dla otrzymania ścisłego wyniku).

Niema jednakówóś praw bez prawodawcy, bo prawa nie powstają same ze siebie. Czy widziałeś kiedy, by jakie prawo powstało zupełnie samo przez się? Nieprawdaż? a więc...

Nie dość na tem. Powiadam, że Ten który stworzył promień słoneczny i śnieg zimowy, i krew w moich żyłach — jest wszechmocny. No a ty czybyś uważał, że On jest słaby?

Rozum więc bezgraniczny wszystko stworzył i wszystko utrzymuje. Moc niezrównana jest na usługach tego rozumu, a wola niepojęta kieruje wszystkim. Tym rozumem wszechmocnym jest sam Bóg, którego możemy poznać tylko umysłem, bo wszędzie jest obecny, a nie widzimy Go oczyma swego ciała. Niema dymu bez ognia; każdy człowiek rozumny, widząc dym, dowiadyuje się, że jest ogień. Bądźmy więc roztropni i nie widząc ognia (nie og-

ładając Boga oczyma ciała), przekonajmy się z dymu, czyli z istnienia i przeziwnego układu wszechświata jak również z panującego w nim życia, że Bóg jest ich sprawcą zupełnie tak samo, jak sprawcą dymu jest ogień.

Niema Boga.

W takim razie stanowczo wymagam, byś mi dowiódł, że rzeczywiście Go niema. I chociaż nigdy nie zdołasz mi tego uczynić, to jednak tego żądam. Wymagam również, byś dowiódł, że Bóg nie jest takim, jakim uznaje Go Kościół katolicki, czyli Istotą najdoskonalszą, Stwórcą nieba i ziemi, czystym duchem i najwyższym Panem wszechświata.

Czy wiesz? Zdanie, które powtarzasz, że „Boga niema“, jest brednią bardzo starą; bo pomyśl, jeszcze, przed trzema tysiącami lat, król Dawid pisał: „Rzekł głupie w sercu swem: „Niemasz Boga“ (P. s 18. 1) Jak więc widzisz, to nieco za stare! Dawid zaś powiada, czemu głupi tak mówi? dla uciszenia wyrzutów sumienia i wmówienia sobie, że można grzeszyć bezkarnie.

Zbadaj dokładnie swoje sumienie, a obaczysz, że to zdaniem jest zawsze prawdziwe.

Nikt Boga nie widział.

Z tej prostej przyczyny, że Bóg jest duchem, a duchy nie są widzialne. Czy widziałeś kiedy swego ducha?

Jednakże myślisz, sądzisz, rozumiesz i chcesz. Czy widziałeś to wszystko? Nie! Wierzysz wszakże w swoją myśl, sąd, rozum i wolę, czując je w sobie. Są to przejawy twego ducha, wpływające na czyny, lecz nie ujawniające się w swej istocie. Tak samo Pan Bóg. Wszystko Go zapowiada, ogłasza i objawia. Jest dużo zjawisk, których oczyma nie widzimy, lecz w których istnienie wierzymy niezbitcie, czy widziałeś kiedy cierpienia, sam czułeś, że cierpisz, lecz ani ty, ani kto inny, nie widzieliście samych cierpień, nawet własnych. Nie wszystko więc można widzieć.

Czybyśmy znowuż mogli patrzeć na Boga oczyma ciała, skoro nie możemy patrzeć nawet na słońce? Bóg jest tak nieskończenie wielki, że napelnia sobą wszystkie głębie ziemskie i przestworza niebieskie, jest jednocześnie na ziemi i na tysiącach milionów gwiazd. Chyba przyznajesz, że gdybyśmy mogli widzieć Boga, tobyśmy Go poznali w sposób bardzo niedoskonały; ujrzelibyśmy tylko zbyt mały Jego szczegół. Patrząc na niego, w ten sposób poznalibyśmy Go jeszcze mniej, niż z pomocą rozu-

mu, stworzonego na podobieństwo Boże, będącego duchem i pojmującego wiele rzeczy, których nasze ciało nie może ani widzieć ani dotykać.

Patrząc na rozpędzoną lokomotywę albo samochód, powiadasz sobie, że tylko bardzo rozumny człowiek mógł wymyślić podobną maszynę. Nie wątpisz, że wymyślił ją człowiek i że on naprawdę był mądry w swoim fachu. Czy jednak widziałeś tego człowieka? Nie! Więc czy trzeba go widzieć, by się przekonać o jego istnieniu i uwierzyć w jego zdolność?

Postępuj podobnie względem Boga.

Ks. T. J.

Związek małżeński zawarli.

Dnia 2 VII 1935. Kazimierz Krynke z Janiną Komoder.

Dnia 3 VII 1935. Adam Lech z Ireną Domańską.

Dnia 6 VII 1935. Franciszek Rupala z Genowefą Gęborek.

Dnia 7 VII 1935. Augustyn Żaba z Bronisławą Bator.

Zmarli.

Dnia 20 VI 1935. Zofja z Cieślików Bąba, lat 50.

Dnia 4 VII 1935. Agata z Klimczaków Gromska, lat 43.

Dnia 6 VII 1935. Antoni Olesiak l. 62.

Rocznice zaślubin.

Dnia 15 VII 1935. Teodor Rozmus z Stanisławą Zwierzchowską.

Stanisław Szarek z Marianną Klicz.

Dnia 16 VII 1935. Józef Szafruga z Walerją Zastawną.

Dnia 21 VII 1935. Hipolit Kozubowski z Jadwigą Markiewicz.

Zapowiedzi przedślubne.

Piotr Sokólski, k. z Pogoni z Bronisławą Jałowicką. p. zam 3-go Maja 33 zap. 3.

Władysław Szymański, k. z Starego Sielca z Marią Krawczyk, p. zam. Chłodna 7 zap. 3.

Jan Mazur, k. zam. Rudna 36 z Anną Cupiał, p. z Myszkowa — zap. 3.

Roman Sudara, k. zam. Dęblińska 9 a przedtem w Miłowicach z Stanisławą Pańtak, p. zam. Kollataja 3 — zap. 3.

Bronisław Garliński, k. z Sosnowca z Marią Jastrzębską, p. z Kuźnicy, par. Pławno, zap. 2.

Jan Heinze, k. z parafji Błociszewo a przedtem z Sosnowca z Joanną Potocką, p. z Luboniecką, par. Zaniemyśl, zap. 2.

Franciszek Woźniak, k. z Nikiszowca z Heleną Kierkowską, p. z Sosnowca zam. Wiejska 28, zap. 2.

Piotr Galicki, k. zam. Kordonowa 11 z Marią Wróblewską, p. zam. Ciasna 10, zap. 2.

Bolesław Gogacz, k. zam. Nowa 26 z Antoniną Nowak, p. zam. Jagiellońska 3, zap. 2.

Jan Żak, k. zam. Mościckiego 25 z Józefą Gączęsówną, p. zam. Mościckiego 35, zap. 2.